

ΑΥΓΕΛΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΩΣ
ΠΟΙΗΤΗ

ΓΕΝΕΤΗΖΙΑΚΑ

Ἐπιγραφή

Promite secretos factus, date, pandite librum,
Evonuit, spirante DEO, quem Sanctus Esajas.
Perconsere libet, calamig. revolvere sulcos,
Sideris pro illa notis manus aurea duxit.
Ite hinc, dum rutilos apices submissus adoro,
Dum lacrymas veneros, dumq. oscula dulcia fingo:
Gaudia concipiunt lacrymas, tant gaudia fletum.
Advenit promissa dies, quam dixerat iste
Aethere Versiculis, cum Virgo puerpera (teste
Fiant dubie sponso, pacti edi cuta pudoris)
Elidit, Emmanuelq. meum me cernere fecit.
Estne DEUS jam noster homo? Versatur et astat
Nobiscum, nomong. probat, Versumq. vetustis
Obscurum seclis praesenti illuminat ore?
Estne DEUS, cuius curas veneratur Eous,
Lancibus auratis regalia fercula supplex
Virginis ad premium pannis puerilibus offert?
Quis tam pinnatus rapidosq. similimus aethro
Nuncius, Aurora populos, atq. ultima Bactra
Attingit? illuxisse diem letantibus horis,
Qua tener inaupto penderet ab ubere CHRISTUS.
Vidimus hunc, aqunt, puerum per sidera ferri,
Et super antiquos signorum ardescere tractus:
Dirigit trepidans Chaldaeo in vertice pernoct
Astrologus, cessasse Troem, fugisse Leonem,
Contractisse pedes lateris manco ordine Cancrum,
Cornibus infractis domitum mugire Juvencum,
Sidus et Hircinum lacris marcescere villis.
Labitur hinc pulsus puer Hydrius, inde Sagittae:
Palantes Geminos fuga separat: improba Virgo
Ivudit amatores tacitos in fornice mundi.
Quig. alij horrificis pendent in nubibus iones,
Luciferum timuere novum. Rota lurida Solis
Haeret, et excidium sentit jam jamq. futurum,
Seq. die medio velandum tegmine glauco,
Splendoremq. poli periturum nocte diurna,
Orbe repentinis caquet obnubente tenebris.
Hunc ego non cumulem myrrhaeq. et thuris et auri
Muneribus: Scio, quem videam, quae dona rependam
Hunc.